

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Драган Олена Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність:

– частині другій статті 3, частині другій статті 6, частині першій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині другій статті 85 Конституції України (конституційність) пункт 6 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (далі – Закон № 113) *щодо обмеження конституційних гарантій в частині порушень реалізації процедури попередження про майбутнє звільнення, та безпідставне втручання держави в приватне та професійне життя суб'єкта права на конституційну скаргу;*

– частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині другій статті 131 Конституції України (конституційність) абзац перший пункту 7, підпункт 1 пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113 *щодо обмеження конституційних гарантій позивача на правову визначеність шляхом запровадження подвійного регулювання правовідносин; введення дискримінаційних обмежень прав та гарантій; надання необґрунтованих переваг та обмежень однакою за статусом прокурорам.*

Драган О.В. заявляє клопотання про перевірку оспорюваних приписів Закону № 113 у редакції, яка діяла на момент виникнення спірних правовідносин, тобто до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ. Цим Законом внесено зміни до пункту 7, пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону № 113.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 113 є неконституційними, а їх застосування призвело до порушення гарантованих Конституцією України прав людини, передбачених, зокрема, частинами другою, третьою статті 22, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою, шостою статті 43 Конституції України, а також принципу верховенства права.